

Medgyesi Nándor, színházi karmester (cs. n. Weichsler), sz. 1826-ban, megh. 1878. november havában, Debrecenben. 1851. okt. 5-én lépett a pályára. 1864-ben házasságra lépett Demjén Mária (L. o.) színésznővel. (Megh. Sopronban, 1924. dec. 8.) — Leánya: Medgyesi Erzsi, énekesnő. Nevelt fia: Pelsőczy László színész, megh. Pesterzsébeten, 1928. március havában.

Médi, operett 3 felv. Szövegét írta Willner és Reichert. Ford. Harsányi Zsolt. Zenéjét Lafite Károly szerette Schubert-melódiákkal. Bem. 1918. jún. 21. Vig-színházban. Szereposztása: Idősb Médi: Palmay Ilka, ifjabb Médi: Péchy Erzsi volt. A többi szereplők: Kerényi Gabi, Palásthy Irén, Vendrey Ferenc, Szerémy Zoltán, Haraszi Hermin, Galetta Ferenc, Fehér Artur, Sziklai Jenő, Inke Rezső, Mihályfi Julia, Szécsi Ferkó.

Medve Albert, színműve: »Toldi Miklós és a kőszegi hős asszonyok«, szmú 3 felv. Játékszínre alkalmazta Pergő Celesztin. Előadták 1835. nov. 8-án, a budai színházban.

Medveczky Bella (medveczei és kisbesztercei), operaénekesnő és író. A fiatal magyar írógeneráció egyik legtöbbet ígérő tehetsége és legvonzóbb egyénisége. Régi nemesi családból származik. Nemzetiségének egyik hagyománya volt mindenkor a művészetek és az irodalom szeretete. Nagybátyja Medveczky Frigyes volt, a budapesti Tudományegyetem európai nevű bölcsészet- és művészet-professzora. Művészi hajlamai már gyermekkorában kibontakoztak; különösen a zene vonzza ellenállhatatlanul. Gyermekkorában hegedűjátékot tanult és jeles tanárai nagy jövővel biztatták. Véletlen szeszély volt, hogy énekesnő lett belőle: fogadásból próbaéneklésre jelentkezett a Zeneakadémián, ahol rábeszéltek, hogy hangját képeztesse ki. Az akadémiai opera-tanfolyam elvégzése után az állami színházak tagja lett. Majdnem minden jelentékenyebb mezzoszoprán-szerepet énekelte a Magyar Királyi Operaház és a Városi Színház színpadán. De művészi alkotás vágyával gazdag lelkét ez mind nem elégítette ki. Már zeneakadémiai növendék korában novellákat írt és azok meg is jelen-

tek különböző szépirodalmi lapokban. A fiatal énekesnőt, mint író, tulajdonképen Osváth Ernő, a »Nyugat« főszerkesztője fedezte föl. Ő biztatta, ő látta el tanácsokkal, ő közölte egymásután a nyugtalan szenvedély izzásában tündöklő novelláit a »Nyugat« hasábjain. Nemsokára befogadják a legjobb magyar napilapok és szépirodalmi orgánumok sajtóságok hangú, egészen egyéni stílusban írott novelláit. Mikor a nevét már régen ismeri a főváros operába járó közönsége és lelkes tapsok köszöntik estéről-estére az operaszínpadon, akkor válik egyszerre ismertté, szinte egyik napról a másikra, írói neve. Az újságok olvasóközönsége hosszú hónapokon át azt hiszi, hogy egy másik Medveczky Bella tünt fel a tárcarovatban, nem tudják, hogy az író Medveczky Bella azonos a méltán népszerű és nagyrabecsült operaénekesnővel.

1927-ben jelent meg első regénye: a »Vihar«. A regényről elragadtatott hangon ír a kritika, kiemelve forró, lángoló stílusát, az érzések gazdagságát, a gondolatok mélységét és a szimbólumokig mélyülő költőiségét. Rövid egymásutánban következő regényei: a »Mámor«, melynek példátlanul nagy sikere van, a »Bp. 31—862«, mely egészen új oldaláról mutatja be az írónőt, az »Ezért?«, a »Nőgyűlölők« és a »Happy end«. Az utóbbi években annyit ír és hónapról-hónapra növekedő népszerűsége olyan fokozott irodalmi termelésre készíti, hogy nem tud tovább megmaradni a színpadon. Egy időre megválnak az operaszínpadtól, de azért hangversenyeken és a rádióban továbbra is gyönyörködteti hallgatóit bársonyos szépségű hangjával és fejlett, finom énektudásával.

A fiatal író legnagyobbat erényei közé tartozik stílusának és megdöbbentő lélekismeretének gazdagsága. Messze kiemelkedik ő az átlagból. Medveczky Bella vérbeli író. Írásának olyan egyéni jellegzetessége van, meglátásai, mesefordulatai, forró és szenvedélyes dialektikája annyira elválasztják őt minden más írótól, hogyha regényeinek néhány mondatát olvassa el valaki, anélkül, hogy tudná, ez az ő műve — azonnal meg kell ismernie a mondatok íróját. Abból az elszigeteltségből, fiziológiai és lélektani körülzártaságból, mely annyira nőiesen jellegzetessé teszi igen sok nő-író